70

I

Incipit prologus

sancti Hieronimi cardinal' presbiteri in li
bros vitaspatrꝝ sctōꝝ egiptioꝝ etiaꝫ coꝝ
qui in Scithya Thebayda atqꝫ Meso/
pothamia morati sunt. nō soluꝫ quos ocu
lis vidit. maximoqꝫ labore conspexit. verꝫ
et q̃plura a fidedignis relata cōscripsit
notabili diligentia. Deniqꝫ alioꝝ etiam
autēticoꝝ libellos fidel'r e greco in latinū
transtulit. et ab alijs trāslata ꝑ sui ꝑfectio
ne huic operi inseruit. A

Benedi
ctus deus qui
vult om̄es ho
mīes saluos fi
eri ⁊ ad agniti
onē veritatis veni
re. qui et iter
nr̄m direxerat
ad egiptum. ⁊
ostendit nobis mirabilia magna ad poste
ritatis memoriā ꝓfutura. ex quibꝫ nō so/
lum nobis causa salutis oriret᷑. verꝝ et hy
storia salutaris atqꝫ ad doctrinā pietatis
aptissima condere᷑t. q̃ virtutis iter agere
volentibꝫ gestoꝝ precedentium fide am
plissimū tramitem pandat. Quāuis ad
tantaꝝ reꝝ narrationē minꝰ ydonei sumꝰ
nec dignū videat᷑ ingeniū reꝝ exiguos
ac ꝑuos fieri autores ꝑcelsasqꝫ virtutes
hūili narrare s'mone. tm̄ qm̄ fratꝝ caritas
eoꝝ qui in monte sctō oliueti ꝯmanent. h
a nobis freq̄nter exposcit. vt egiptiorum
monachoꝝ vitam. virtutesqꝫ animi. ⁊ cul
tum pietatis atqꝫ abstinentie robur. q̄d ī
eis coram vidimꝰ explicemus. ꝑcibus ip/
soꝝ qui hoc impant adiuuādū me credēs
aggrediar. nō tam ex stilo laudem requi
rens q̃ ex narratione reꝝ edificatōeꝫ futu
ram legentibꝫ sperans. dum gestoꝝ vnus/
quisqꝫ inflāmatus exempl' horrescere qui/
dem seculi illecebras. sectari vo quieteꝫ
et ad pietatis inuitatur exercitia. Vidi ḡ
et vere vidi thesaurꝝ xp̄i in hūanis abscō/
ditū vasculis. quē qꝫ thesaurꝝ reptum no
lui tanq̃ inuidus occultare. sed quasi ꝓ
multis inuētum ꝓferre in mediuꝫ et face
re ꝯmunē. certus q̄ q̃to plures ex eo fue
rint ditati. tanto mihi amplius acquirere
tur. Ego enī locupletior fiam cū alioꝝ sa/
lus misterij mei fuerit q̄sita mercimonio.
In ꝑncipio ergo narratōis nr̄e adesse no
bis precamur grām dn̄i nr̄i Iesu xp̄i. cꝰ
virtute omnia hec pietatis exercitia apd̄
egipti mōachos hn̄tur. Vidimus eniꝫ
apud eos m'ltos p̄res celesteꝫ vitā in ter
ra positos agentes. et nouos q̄sdam pro
phetas tam virtutibꝫ animi q̃ vaticinādi
officio suscitatos. quibꝫ ad testimonium
meritoꝝ nec signoꝝ quidē ac ꝓdigiorum
deerat efficacia. Et merito. Cur enī qui
nihil terrenū nihil carnale cupiūt non ac
cipiunt celestē potestatē. Non nullos nā/
q̃ eoꝝ ita ab om̄i malicia et cogitatiōe et
suspitione vidimus alienos. vt nec si ali/
quid mali adhuc gereret᷑ in seculo memi
nissent. Tanta in eis erat tranquillitas aīꝫ
tātusqꝫ inoleuerat eis bonitatis affectus
vt merito de eis dictū sit. Pax multa di
ligentibus nomē tuū dn̄e. Cōmanent āt
ꝑ heremū dispsi et sepati cellulis sed cari
tate cōnexi. Ob hoc aūt dirimūtur habi/
taculis vt silentij sui quietē et intentionē
mentis diuīa sectātes. nec vox aliqua nec
occursus vllus. aut s'mo aliquis ociosus
obturbet Intēus ergo in suo quisqꝫ loco
animis velut boni patres xp̄i expectāt ad/
uentū. Aut tanq̃ miles ꝑatus in castris
impatoris p̄sentiā. vel vt fideles s'ui ad/
uentantē dn̄m sustinent. libertatē sibi ꝑi
ter et munera largituꝝ. Om̄s ergo hi nl'
lam cibi aut indumti aut vllius hoꝝ soli
citudinē gerūt. Sciunt enī q2 scriptum ē
Hec oīa gentes cogitāt. ipi vero iusticiā
et regnū dei requirūt. et hec oīa s'm ꝓmis
sionē saluatoris apponūtur eis. B
Deniqꝫ eorum plurimi forte si in aliquo
necessarijs ad vsus corpis eguerint. nō ad
hūana ꝓfugia sed ad deum verti ⁊ ab ipo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-137/0019
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG